

Curaçao en belastingverdrag

Zeer onlangs is Germaine Rekwest, geboren in Curaçao en daar nog altijd zeer actief op fiscaal terrein, in Leiden gepromoveerd. Ik was een van de twee promotoren. Aan het proefschrift is in deze krant terecht al aandacht geschonken. Het mooie proefschrift geeft echter zeker aanleiding er nog eens op terug te komen. Daar leent zich deze column prima voor. De kern van het onderzoek gaat over de ontwikkeling van een fiscaal verdragsbeleid voor Curaçao. Een dergelijk verdragsbeleid is belangrijk, immers belastingverdragen voorkomen in principe dubbele belasting in grensoverschrijdende situaties. Beleggers, investeerders en anderen die in het ene land wonen en in een ander land inkomsten genieten worden al gauw opgezadeld met dubbele belasting. Immers, beide landen plegen in het algemeen te willen heffen over dergelijke inkomsten. Het spreekt voor zich dat daar niemand op zit te wachten. Indien die dubbele belasting wordt voorkomen kan en zal dat in de regel een impuls geven aan economische activiteiten. Zowel door inwoners van Curaçao die buitenlandse activiteiten willen ontplooiën, maar ook – en voor Curaçao veel belangrijker – buitenlandse personen en bedrijven die activiteiten ontwikkelen in Curaçao. Het is heel jammer dat het Curaçao niet is gelukt om tot veel verdragen te komen. Een heel belangrijke oorzaak daarvan is dat alleen het Koninkrijk verdragen kan sluiten namens de landen en het ernaar uitziet dat Nederland daar niet steeds even coöperatief in lijkt te zijn. Buiten de regelingen met de andere delen van het Koninkrijk is er slechts een effectief verdrag, te weten met Noorwegen. Maar ja: is dat nu een belangrijke handelspartner? Daar lijkt het niet op.

Het is dus, zo geeft het onderzoek ook aan, van groot belang te kijken met welke landen Curaçao economisch de belangrijke banden heeft of zou willen hebben. In het onderzoek worden daar diverse criteria voor aangereikt. Dat is dus van groot belang. Voor de hand liggend is, in elk geval, dat het in concreto om een aantal om Curaçao omringde landen gaat. Immers, wereldwijd doen de meeste handelstransacties zich voor tussen landen die in de buurt van elkaar liggen. Zo is wat betreft Nederland Duitsland de grootste handelspartner. Voor Curaçao zou het in elk geval moeten gaan om enkel eilanden in het Caribische gebied. Daarnaast ligt het uiteraard voor de hand om verdragen te hebben met landen in met name Zuid-Amerika. Het gaat daar om heel grote economieën hetgeen economisch altijd interessant is.

In het onderzoek wordt terecht aandacht geschonken aan het feit dat Nederland bij het sluiten of herzien van belastingverdragen ook altijd kijkt of Curaçao en de andere gebieden van het Koninkrijk daarin mee kunnen worden genomen. Dat is een goede zaak. Het is echter jammer om te zien dat dit feitelijk nauwelijks gebeurt. De reden daarvan is niet helemaal duidelijk maar er wordt wel aangegeven dat de landen waarmee wordt onderhandeld het belang er niet altijd van inzien om het verdrag ook op (delen van) het Caribisch Koninkrijk van toepassing te verklaren. Daar moet wat mij betreft wat aan kunnen worden gedaan. Enerzijds is het de vraag of Nederland daar tijdens de onderhandelingen genoeg werk van maakt. Anderzijds is het zo dat de betrokkenheid van de Caribische eilanden bij dergelijke gesprekken zeer beperkt of vermoedelijk zelfs afwezig zijn. Het zou dus een goede zaak zijn als bij door Nederland gevoerde verdragsonderhandelingen met name de andere Koninkrijkslanden daarbij actief betrokken zijn. Tegelijkertijd is het zaak dat zij hun betekenis voor de verdragspartner voldoende duidelijk kunnen maken. Dat vergt dan wel een gedegen voorbereiding en daarmee menskracht. De vraag is of die voldoende beschikbaar is maar ik zou menen dat hier zo nodig de hulp van Nederland ingezet zou moeten kunnen worden. In elk geval is van groot belang, zo volgt ook het promotieonderzoek, dat Curaçao een duidelijke selectie maakt van landen waarmee het bij voorkeur een verdrag wil sluiten. Dat zou ook moeten kunnen door aansluiting te zoeken bij reeds door Nederland gesloten verdragen.

Een ander belangrijk onderdeel van het tot stand brengen van verdragen is uiteraard de inhoud. Die

wordt weliswaar in hoofdzaak bepaald door de OESO en de VN omdat vrijwel alle verdragen zijn gebaseerd op de door die organisaties ontwikkelde modelverdragen. Maar dat betekent weer niet dat landen daar niet op onderdelen een eigen invulling aan kunnen geven. Zo kan bijvoorbeeld de reikwijdte van een vaste inrichting beperkt of juist heel ruim zijn, kan buitenlandse dividendbelasting in meer of mindere mate beperkt worden of kan een keuze worden gemaakt tussen toepassing van een vrijstellings- of een verrekeningsmethode als methode ter voorkoming van dubbele belasting. Zo zijn er meer knoppen waaraan kan worden gedraaid. Elk land moet aldus een zogenoemd verdragsbeleid hebben en dus ook Curaçao. Een dergelijk beleid vormt dan de inzet bij verdragsonderhandelingen. Nederland kent een dergelijk beleid al heel lang; het wordt periodiek geactualiseerd. Maar het is duidelijk dat een dergelijk beleid niet het beleid van Curaçao kan zijn. Op onderdelen wellicht wel, maar op vele onderdelen ook niet: een verdragsbeleid moet goed zijn afgestemd op de lokale omstandigheden en overigens voor langere tijd kunnen worden toegepast. Een verdragsbeleid dient immers ook op langere termijn consistent te zijn. Ik meen dat de jonge doctor Curaçao daar nuttige hulp bij kan bieden.

Peter Kavelaars is hoogleraar Fiscale Economie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en of counsel bij Deloitte.